

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9Pc/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125204327
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5125204327.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Lečkom, PhD., v právnej veci navrhovateľa A. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko B. C. D. XXX, občana Slovenskej republiky, právne zastúpeného JUDr. Kristínou Deckou, LL.M., advokátkou so sídlom v Žiline, Ul. Vojtecha Tvrdeho č. 793/21, IČO: 56 910 118, o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, od osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - otca E. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko Česká republika, F., G. H. I. D. XXX, prechodné bydlisko F., J. H. D. X, adresa na doručovanie K. L., F.- M., J. A. D. XXX/XX, občana Českej republiky, na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žilina dňa 3. 11. 2025, takto

rozhodol:

I. Otec E. B., nar. XX. X. XXXX (ako osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné), je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa – plnoletého syna A. B., nar. XX. X. XXXX, zvýšením výživným, zo sumy 30 % zo sumy životného minima pre nepnoleté nezaopatrené dieťa mesačne, na sumu 190 EUR mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa, od 24. 4. 2025.

II. N e d o p l a t o k na výživnom pre navrhovateľa A. B. za obdobie od 24. 4. 2025 do 31. 10. 2025 vo výške 941,73 EUR, j e o t e c E. B. p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach po 50 EUR, splatných spolu s bežným výživným, k rukám navrhovateľa A. B., pod následkom straty výhody splátok.

III. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013, v časti určeného výživného pre vtedy maloletého A. B..

IV. Žiadny z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ návrhom, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 24. 4. 2025, žiadal určiť výživné od otca E. B. (ako osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné), vo výške 200,- EUR mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, od 19. 4. 2025.

2. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013 bol ako maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tete A. L. N., ktorá zomrela dňa XX. X. XXXX. S otcom sa nekontaktuje. Dňa 18. 4. 2025 dovŕšil plnoletosť. Študuje na strednej škole dennou formou. Potreboval by finančnú pomoc aj od svojho otca.

3. Otec sa k návrhu vyjadril písomne podaním zo dňa 31. 7. 2025, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Žilina dňa 4. 8. 2025. V podaní otec navrhovateľa poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav – je invalidný dôchodca v III. stupni. Popísal svoje zdravotné problémy. Jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok v Českej republike, invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky a príspevok na bývanie. Platí

nájomné v sume 15 000,- Kč a 3 500,- Kč za služby, časť príjmu vynakladá na lieky. Požiadal o príspevok na starostlivosť.

V minulosti sa dostal do životnej krízy – bol odsúdený v trestnom konaní v súvislosti s podnikaním. Počas trestného stíhania sa mu zhoršil najmä psychický stav.

Následne sa mu osobný aj zdravotný stav stabilizoval, získal nájomný byt, kde žije doteraz. Nájomný byt v minulosti zdieľal s ďalšou osobou, od 31. 3. 2024 v byte býva sám.

Keď sa jeho zdravotný stav ustálil, zvažoval, že by synovi ponúkol bývanie v Brne, kde by mohol študovať na vysokej škole.

Jeho schopnosti prispievať na výživu plnoletého syna sú obmedzené jeho zdravotným stavom - má priznaný najvyšší stupeň invalidity. Je nezamestnaný, nemôže sa uplatniť na trhu práce. Žiadna pracovná činnosť u neho neprichádza do úvahy.

Je nemajetný, za bývanie platí 18 500,- Kč mesačne. Požiadal o príspevok na starostlivosť, zatiaľ mu nebol priznaný. Stravuje sa striedmo, pomáha mu charita. Jeho výhľad do budúcnosti je stále neistý. Navrhol výživné 1 000,- Kč, čo zodpovedá jeho súčasným možnostiam. Ak sa mu podarí zlepšiť životnú situáciu, rád by výživné navýšil.

4. Otec - povinný z vyživovacej povinnosti bol na pojednávania predvolaný dvakrát. Prvý raz súd pojednávania určené na deň 24. 9. 2025 odročil, pretože jeho predvolanie nebolo riadne vykázané. Nedostavil sa ani na pojednávania určené na deň 3. 11. 2025. Neúčast' neospravedlnil a nepožiadal o odročenie pojednávania.

Súd pre úplnosť uvádza, že podanie otca zo dňa 20. 10. 2024 bolo Okresnému súdu Žilina doručené dňa 3. 11. 2025, teda v deň pojednávania, pričom toto podanie bolo založené do súdneho spisu dňa 4. 11. 2025, a preto nebolo na pojednávani vykonané.

5. Podľa § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávania predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávania bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávania.

6. Súd dospel k názoru, že vec je potrebné prejednať a rozhodnúť, a preto rozhodol, že sa pojednávania vykoná v neprítomnosti otca. Takýto postup navrhla aj právna zástupkyňa navrhovateľa. Otcovi súd riadne a včas umožnil na pojednávani sa zúčastniť, k veci sa vyjadriť, využívať svoje procesné práva, čo nevyužil.

7. Právna zástupkyňa navrhovateľa (plnoletého syna) na pojednávani navrhla zvýšiť výživné pre navrhovateľa vo výške 190,- EUR mesačne, od podania návrhu. Splátky dlžného výživného navrhla určiť po 50,- EUR mesačne spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa pod následkom straty výhody splátok. Poukázala na písomný návrh aj vyjadrenie vo veci a predložené listinné dôkazy.

8. Navrhovateľ – plnoletý syn vo výpovedi na pojednávani uviedol, že naposledy bolo určené výživné otca v čase, keď bol ešte maloletý, v sume 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrené dieťa mesačne, a to rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/290/2013 zo dňa 18.03.2014.

V roku 2014 (presne si to už nepamätal), pravdepodobne navštevoval I. ročník základnej školy.

V súčasnosti sú jeho výdavky nasledovné: v septembri 2025 nastúpil do III. ročníka strednej školy, ide o L. O. P. B. Q.. Na strednú školu nastúpil hneď po ukončení základnej školy. Do základnej školy chodil vo B. C., cestovné do základnej školy nemal. V súčasnosti mu pribudli výdavky na cestovné do Žiliny a späť - asi 30,- EUR mesačne. V škole sa nestravuje. Výdavky na stravu doma má mesačne asi 200,- EUR, oblečenie 50-60,- EUR, hygienické a iné základné potreby 30,- EUR, výdavky v škole súvisiace so štúdiom 25-30,- EUR, mobilný telefón 12,- EUR. Internet doma platí jeho stará matka. Na voľnočasové aktivity vynaloží asi 20,- EUR. Jeho zdravotný stav je dobrý, lieky na bežné ochorenia sú priemerne 10,- EUR mesačne, v škole sa skladá 20,- eur mesačne na stužkovú. Je výlučným vlastníkom 2-izbového

bytu, ktorý zdedil po krstnej mame, býva s ním stará matka. Výdavky na bývanie sú asi 250,- EUR mesačne, to platí stará matka, ale pomerná časť nákladov na bývanie na neho je asi 130,- EUR. Iné výdavky už nemá. Jeho celkové mesačné výdavky sú cca asi 400-500,- EUR mesačne. O výdavkoch predložil doklady, iné k dispozícii nemá.

Príjmy má nasledovné: poberá sirotsky dôchodok vo výške 172,- EUR, prídavok na dieťa 60,- eur, iný príjem nemá, brigádniccky si neprivyrába. Finančne mu pomáha jeho stará mama a teta, mesačne mu dajú 150-200,- EUR.

Otec mu neposiela ani minimálne výživné. Keď bol maloletý, tak jeho krstnej mame chodilo výživné, ale keď už je plnoletý, tak mu výživné neposielajú. Otec sa s ním nestretáva, videli sa naposledy asi pred 12 rokmi. Otec mu neposkytuje ani vecné plnenia.

9. Súd vykonal aj nasledovné listinné dôkazy:

Z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 11. 2010, sp. zn. 37P/67/2010 mal súd preukázané, že vtedy maloletý A. B. bol zverený do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,- EUR mesačne od 1. 5. 2010. Maloleté dieťa malo v tom čase 3 roky. Otec príjem v konaní nepreukázal. Súd vychádzal z potencionálneho príjmu 500,- až 600,- EUR netto. Z lekárskej správy zo dňa 23. 4. 2007 vykonanej ako listinný dôkaz v tomto konaní okrem iného vyplýva, že u otca bola zistená závislosť od alkoholu, v minulosti užíval polymorfné látky (toluén, amfetamíny, cannabinoidy). Bola mu indikovaná ústavná odvykacia liečba.

Z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 15. 12. 2010, sp. zn. 4C/126/2010 mal súd preukázané, že vtedy maloletý A. B. bol zverený na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,- EUR mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013 mal súd preukázané, že vtedy maloletý A. B. bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti A. L. N. a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 30 % zo sumy životného minima pre nepplnoleté nezaopatrené dieťa mesačne od 1. 1. 2014. Súčasne bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 15. 12. 2010, sp. zn. 4C/126/2010, v časti o výchove a výživnom pre maloletého A. B.. U otca bol pri určovaní výživného konštatovaný hospodársky výsledok z podnikania za rok 2012 v sume 90 196,- Kč – mesačne cca 7 513,- Kč.

Z potvrdení predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že študuje ako študent denného štúdia – L. O. P. L. B. Q. – 2. ročník - potvrdenie zo dňa 25. 4. 2025.

Z rodného listu navrhovateľa vyplýva, že jeho otcom je E. B., nar. XX. X. XXXX a matka E. B., nar. XX. X. XXXX. Z úmrtného listu mal súd preukázané, že matka navrhovateľa - E. B. zomrela dňa XX. X. XXXX.

Z lustrácie SOCIÁLNEJ POISŤOVNE mal súd preukázané, že otec navrhovateľa poberá aktuálne invalidný dôchodok v sume 97,10 EUR.

Zo správ ÚPSVaR Žilina vyplýva, že navrhovateľ poberá prídavok na dieťa v sume 60,- EUR. Do mesiaca marec 2025 poberal opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej osobnej starostlivosti v sume 10,60 EUR.

Zo správy SOCIÁLNEJ POISŤOVNE mal súd preukázané, že navrhovateľ poberá sirotsky dôchodok v sume 172,70 EUR mesačne v roku 2025, v roku 2024 v sume 169,10 EUR mesačne.

Zo správ na otca z Českej republiky vyplýva:

- naposledy bol zamestnaný v pracovnom pomere v roku 2020,
- od 1. 1. 2023 sa nenachádza v registri osôb samostatne zárobkovo činných,
- naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v roku 2018,
- poberá dávky štátnej sociálnej podpory, od apríla 2024 v sume 8 893,- Kč, od augusta 2024 v sume 14 139,- Kč, od mája 2025 v sume 13 822,- Kč – príspevok na bývanie,

- poberá invalidný dôchodok tretieho stupňa,
- v katastri nehnuteľností nemá evidovaný nehnuteľný majetok,
- poberá invalidný dôchodok v Českej republike v sume 8 858,- Kč mesačne v roku 2025, v roku 2024 v sume 8 634,- Kč,
- poberá dávku PnM v sume 900,- Kč (č. l. 85).

Z vyhlásenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch otca vyplýva, že je rozvedený, má stredoškolské vzdelanie, invaliditu tretieho stupňa, je nemajetný, býva v nájomnom byte, kde platí nájomné a služby spojené s bývaním v sume 18 500,- Kč, býva sám, na stravu vynaloží 4 000,- až 5 000,- Kč, MHD má zadarmo, hygienické potreby, ošatenie a obuv mu zabezpečuje charita, výdavok na mobilný telefón 450,- Kč, lieky 500 – 600,- Kč, má dlh asi 7,5 milióna Kč, bude žiadať o insolvenčnú ochranu.

Z posudku o invalidite zo dňa 9. 10. 2018 okrem iného vyplýva, že má syndróm závislosti na viacerých návykových látkach (alkohol, toluén, BZD ...), jeho pracovná schopnosť poklesla o 70 %, invalidita tretieho stupňa, má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. Je držiteľom preukazu osoby so zdravotným postihnutím.

Zo zmluvy o nájme bytu vyplýva, že otec má prenajatý aktuálne dvojizbový byt (výmera 72 m²), býva sám, predtým v tomto byte bývali dve osoby do 29. 4. 2024. Nájomné je stanovené na sumu 15 000,- Kč mesačne.

Otec predáva časopisy, ako vyplýva zo správa z č. l. 111 až 113 a z každého časopisu má zisk polovicu predajnej ceny (predajná cena 40,- Kč).

Z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. B. C. mal súd preukázané, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom bytu č. XXX vo B. C..

Mesačná zálohová úhrada za byt, ktorý patrí do výlučného vlastníctva navrhovateľa, je od januára 2024 v sume 206,- EUR mesačne a od 1. 8. 2025 v sume 188,- EUR, preddavkové platby za elektrinu v roku 2025 v sume 47,- EUR.

Z čestného vyhlásenia pani R. N., ktorá býva s navrhovateľom, zo dňa 2. 11. 2025 vyplýva, že uhradza všetky náklady spojené s užívaním bytu, v ktorom obidvaja bývajú.

Zo správy ÚPSVaR Žilina, pracovisko Bytča vyplýva, že keď zomrela A. L. N. dňa 28. 3. 2025, ktorej bol navrhovateľ zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, zanikol nárok na opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej osobnej starostlivosti od 1. 4. 2025.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine, rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 2 Zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine, v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 156 Civilného sporového poriadku – zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej len CSP), účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh meniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 185 ods. 1 CMP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 185 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaním dokazovaním.

11. Predmetom konania bolo rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa - prípadná zmena pomerov u účastníkov konania podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Navrhovateľ návrh označil ako návrh na určenie výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 15. 12. 2010, sp. zn. 4C/126/2010, v časti o výchove a výživnom pre maloletého A. B..

Podľa názoru súdu, aj keď zanikol výrok o zverení navrhovateľa do náhradnej osobnej starostlivosti (pretože nadobudol plnoletosť a pani A. L. N. zomrela), ale výrok o určenej výške výživného 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrené dieťa mesačne nezanikol. Keďže u navrhovateľa už bola určená výška výživného povinného otca, súd posúdil návrh ako návrh na zvýšenie výživného a nie na určenie výživného (podľa reálne zisteného skutkového stavu).

Preto porovnával pomery v čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013 a pomery ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Aby súd mohol rozhodnúť o zvýšení vyživovacej povinnosti, musí byť preukázaná podstatná zmena pomerov, od predchádzajúceho rozhodnutia.

Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP aj ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 157 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“).

Pri posudzovaní zmeny pomerov (v súvislosti s návrhom na zvýšenie výživného) súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov - osobitne od apríla 2014 (objektívna okolnosť), spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania), najmä nárast odôvodnených výdavkov na strane navrhovateľa.

12. Súd nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného v marci 2014, pretože by išlo o nepripustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. V rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t. j. matky, otca a maloletého dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného.

13. Súd vykonal na pojednávaniach dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľa a vykonaním listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav (skutočný stav veci, ku ktorému sa čo najviac snažil priblížiť, ako k ideálnemu cieľu), keďže „... mimosporové konanie je ovládané zásadou zistenia skutočného stavu veci a je zrejmé, že podkladom rozhodnutia súdu bude sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú skutočnému stavu veci.“ (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2019, sp. zn. I. ÚS 438/2019-14):

Navrhovateľ a povinný otec sa na zvýšenom výživnom nedohodli. Povinný otec navrhoval 1 000,- Kč (41,16 EUR) a navrhovateľ na pojednávaní 190,- EUR.

Po rozvode manželstva bol vtedy maloletý navrhovateľ na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,- EUR mesačne. Po smrti matky bol navrhovateľ zverený do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tete pani A. L. N. a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nepľnoleté nezaopatrené dieťa mesačne. So zreteľom na obsah rozsudku z roku 2014, nebolo možné dôsledne porovnať zmenu pomerov - pomery boli vtedy zisťované len značne všeobecne.

V marci 2014 bol navrhovateľ v škôlke a v súčasnosti je v 3. ročníku strednej školy. Objektívne na strane navrhovateľa došlo k podstatnej zmene pomerov a nepochybne došlo aj k podstatnému nárastu životných nákladov. Od posledného určenia výživného uplynulo viac ako 10 rokov. V súčasnosti navrhovateľ vlastní dvojizbový byt (ktorý zdedil po tete), v ktorom býva aj so svojou starou matkou, ktorá hradí výdavky na bývanie. Finančne mu pomáha aj s ďalším rodinným príslušníkom. Jeho zdravotný stav je dobrý. Nemá príjem z pracovnej činnosti (brigád).

V marci 2014, pri rozhodovaní o výživnom, neboli v rozhodnutí ustálené odôvodnené výdavky maloletého dieťaťa. U otca súd vychádzal z príjmov z podnikania za rok 2012 v celkovej sume 90 196,- Kč.

U otca došlo taktiež k podstatnej zmene pomerov. Má priznanú invaliditu 3. stupňa. Má príjem z invalidného dôchodku v Slovenskej a Českej republike, poberá dve štátne sociálne dávky (jednu na bývanie) a privyrába si predajom časopisov. Nebolo preukázané (otec to v písomnom vyjadrení neuviedol), že by mal inú vyživovaciu povinnosť. Nebolo taktiež preukázané, že by vlastnil majetok.

14. Predmetné konanie (zvýšenie výživného u plnoletého dieťaťa), možno začať len na návrh oprávnenej osoby.

Ak je navrhovateľom plnoletá osoba, ktorá žiada výživné pre seba, teda predmetom konania je výživné pre plnoletú osobu, aplikujú sa pri všetkých druhoch vyživovacích povinností ustanovenia § 154 až 157 CMP (tzv. konanie vo veciach výživného plnoletých osôb).

Súd môže právo na výživné plnoletému oprávnenému priznať najskôr odo dňa začatia súdneho konania, nie spätne. Podľa právnej úpravy § 24 CMP je konanie začaté dňom, kedy súdu došiel návrh na jeho začatie alebo kedy bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu. V prípade podania návrhu sa za deň začatia konania jednoznačne považuje až deň, keď bol návrh súdu doručený – v danom prípade 24. 4. 2025).

Súd je v zásade viazaný návrhom, čo znamená, že ho nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa navrhovateľ domáha. Nesmie ísť nad rámec petitu (tzv. zásada "ne ultra petitem"). Výnimku pre oblasť mimosporových konaní upravuje § 40 CMP. Súd teda môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú aj v prípade, ak sa konanie mohlo začať bez návrhu - § 23 ods. 2 CMP (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Cdo/72/2020).

V predmetnej veci sa konanie mohlo začať len na návrh, takže súd bol návrhom navrhovateľa (navrhovanou výškou výživného) viazaný a nemohol mu priznať vyššie výživné.

15. Základnými kritériami, od ktorých sa odvíja výška výživného, sú predovšetkým:

- schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov,
- odôvodnené potreby maloletého dieťaťa,
- dieťaťu je priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Po pojmom „schopnosti a možnosti“ sa nerozumie len čistý priemerný mesačný príjem rodiča (mzda a ostatné príjmy za rozhodné obdobie), ale súd komplexne posudzuje schopnosti a možnosti rodiča.

Výživné má spotrebný charakter, slúži na uspokojovanie základných potrieb, akými sú strava, ošatenie, bývanie, kultúrne, vzdelávacie, športové a rekreačné potreby – zabezpečovanie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj, pre prípravu na uplatnenie sa v živote.

Odôvodnené potreby plnoletého dieťaťa sú rôzne, podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie sa v spoločenskom živote.

Vyživovacia povinnosť nezaniká dovŕšením veku plnoletosti, preto dovŕšenie plnoletosti nie je určujúcim kritériom vo veci skončenia vyživovacej povinnosti. Veková hranica 18 rokov má význam len z procesného hľadiska.

16. Súd u navrhovateľa vychádzal z nasledovných pomerov:

Poberá prídavok na dieťa 60,- EUR a sirotsky dôchodok v sume 172,70 EUR. Iný príjem nemá. Otec mu neplatí ani už určené minimálne výživné a neposkytuje mu ani vecné plnenia.

Súd prídavok na dieťa v sume 60,- EUR mesačne pri zvyšovaní výživného zobral do úvahy, avšak v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru:

Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahrádza plnenie tejto povinnosti, predsa len vyplácané rodinné prídavky (rodinné dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3 Cdo 88/2017).

Podľa názoru súdu, v zhode s ustálenou judikatúrou, prídavok na dieťa len sčasti hradí odôvodnené potreby dieťaťa a nenahrádzajú plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča.

Navrhovateľovi pomáhajú aj rodinní príslušníci, mesačne podľa jeho vyjadrenia v sume 150 až 200,- EUR. Súd na túto skutočnosť prihliadol.

Súd prihladol aj na skutočnosť, že navrhovateľ vlastní 2. izbový byt, ktorý zdedil a býva v ňom so starou matkou, ktorá hradí výdavky na bývanie cca 250,- EUR.

Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného, súd vychádzal z nasledovných odôvodnených mesačných výdavkov navrhovateľa (ktoré sú akceptovateľné):

Cestovné 30,- EUR, strava 200,- EUR, oblečenie 40,- EUR, hygienické a iné základné potreby 30,- EUR, výdavky v škole súvisiace so štúdiom 20,- EUR, mobilný telefón 12,- EUR, voľnočasové aktivity 20,- EUR, príspevok na stužkovú 20,- EUR, lieky na bežné ochorenie sú priemerne 10,- EUR mesačne, pomerná časť na nákladoch na bývanie 125,- EUR – spolu 507,- EUR, štúdiom na strednej škole je bezplatné.

Súd ustálil uvedené odôvodnené výdavky plnoletého dieťaťa na základe jeho návrhu a výpovede, ako z listinných dôkazov, ktoré preukazujú niektoré výdavky (nie všetky výdavky čo do druhu aj výšky sa dajú exaktne preukázať), po ich korekcii s porovnaním bežných výdavkov plnoletých detí v tomto veku, dobrého zdravotného stavu a bežných záujmov, známych súdu z rozhodovacej činnosti v iných obdobných prípadoch a z praktických a životných skúseností.

Tieto odôvodnené výdavky môže navrhovateľ hradiť zo sirotského dôchodku, prídavku na dieťa a z výživného otca a z vlastného príjmu ako plnoletý študent.

Podstatná je skutočnosť, že navrhovateľ je plnoletý a môže si časť výdavkov hradiť aj vlastným pričinením - na základe brigád.

Vo všeobecnosti je potrebné odlíšiť prípady rozhodovania o výživnom, keď sa jedná o maloleté dieťa alebo plnoleté dieťa. U detí už plnoletých je však treba na vyživovaciu povinnosť nazerať optikou výrazne odlišnou: plnoletý jedinec by mal byť zásadne schopný sa postarať sám o seba a dôvod pre stanovenie vyživovacej povinnosti by preto mal byť odôvodnený konkrétnymi okolnosťami daného prípadu (nález Ústavného súdu ČR z 30. 9. 2014, sp. zn. II. ÚS 2121/14).

17. Súd u povinného otca vychádzal z nasledovných pomerov:

Povinný otec má invaliditu 3. stupňa. V roku 2014 ešte invalidný nebol. Jeho príjem v tom čase nebol súdom ustálený, len za rok 2012 (príjem z podnikania – výsledok hospodárskej činnosti mesačne 7 516,33 Kč). Aktuálne dlhy otca súd nezobral do úvahy, súvisia s jeho podnikaním a trestnou činnosťou, ktorú sám uviedol. Táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu oprávneného syna. Výživné aj pre plnoleté dieťa má prednosť. Súd prihladol aj na to, že zhoršenie zdravotného stavu otca súvisí aj s jeho vlastným správaním – požívaním alkoholu a návykových látok. Otec je nemajetný, nemá inú vyživovaciu povinnosť. O syna sa v zásade nezaujíma, neplní si vyživovaciu povinnosť ani v minimálnej výške.

Medzi príjmy otca zahrnul: invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky 97,10 EUR, invalidný dôchodok v Českej republike (po prepočte aktuálnym kurzom) v sume 8 858,- Kč (364,- EUR), dávka na bývanie v sume 13 822,- Kč (568,18 EUR), dávka 900,- Kč (37,- EUR), príjem z predaja časopisov cca 40-50,- EUR mesačne - spolu cca 1 100,- EUR.

Súd neaplikoval Metodiku Ministerstva spravodlivosti SR pre výpočet výživného rodičov k deťom (v danom prípade by išlo o 24 % z príjmu otca), pretože prihladol na to, že otec je invalidný, s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť 70 %. Jej uplatnenie v konkrétnom prípade by nebolo podľa názoru súdu spravodlivé. Za primerané považoval súd cca 17 % z príjmu otca, aj so zreteľom k tomu, že má výdavky ako osoba so zdravotným postihnutím na lieky.

Výdavky, ktoré otec uviedol v písomnom podaní, súd v zásade akceptoval, okrem výdavkov na bývanie. Časť potrieb otcovi zabezpečuje charita (najmä oblečenie a obuv).

V súvislosti s výdavkami otca súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových

pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Za takéto výdavok, ktorý nie je nevyhnutné vynaložiť - sčasti výdavok na bývanie 18 500,- Kč (761,- EUR). Pôvodne v dvojizbovom byte bývali dve osoby, ktoré sa zrejme podieľali na nákladoch na polovicu. Teraz náklady otec znáša sám. Musí zvážiť opätovne bývanie druhej osoby, alebo si nájsť lacnejšie bývanie. Tento optimalizovaný výdavok umožňuje otcovi platiť podstatne vyššie výživné, ako navrhol v písomnom podaní.

Určitá schopnosť pracovať otcovi zostala - predáva časopisy. Sám uvádza vo vyjadrení, že sa mu osobný a zdravotný stav stabilizoval. Situácia otca nemôže byť aj podľa jeho vyjadrenia bezvýhodisková, keď mal v úmysle navrhnuť synovi, aby išiel bývať do Brna, kde by mohol študovať aj na vysokej škole.

Súd v tejto súvislosti konštatuje, že je povinnosťou povinného otca, prispôsobiť danej situácii aj osobný život a vynaložiť všetko úsilie na dosiahnutie primeraného príjmu, na zabezpečenie odôvodnených potrieb jediného plnoletého dieťaťa.

18. Na základe vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu, je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným v sume 190,- EUR mesačne od 24. 4. 2025.

19. Súd dôsledne skúmal, či je priznanie výživného navrhovateľovi v súlade s dobrými mravmi.

Dobrymi mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku (uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19).

Vo všeobecnosti možno o dobrých mravoch hovoriť ako o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) spoločnosti, všeobecne uznávaných a činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom (contra bonus mores).

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Predpokladá sa teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti a tolerancie, poctivosti a dôvery. Zákon presne nešpecifikuje, kedy ide o rozpor s dobrými mravmi a kedy nie. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov. Posúdenie toho či ide o porušenie dobrých mravov alebo nie je v konečnom dôsledku na rozhodnutí súdu. Súd musí vec z hľadiska dobrých mravov posudzovať konkrétne v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste.

Otec, ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti, nenamietal porušenie dobrých mravov navrhovateľom. Ani súd nezistil v rámci dokazovania na strane navrhovateľa také správanie voči otcovi (povinnému), pre ktoré by nebolo možné výživné priznať z dôvodu porušenia dobrých mravov.

20. Súd určil výživné od podania návrhu navrhovateľom tak, ako to navrhovateľ žiadal (zmenil návrh na pojednávaní, čo súd pripustil vo výške navrhovaného výživného).

Keďže priznal navrhovateľovi výživné 190,- EUR mesačne od 24. 4. 2025, vznikol otcovi nedoplatok za obdobie od 24. 4. 2025 do 31. 11. 2024 v sume 938,73 EUR.

Súd nedoplatok na výživnom vypočítal nasledovne:

Otec bol povinný pred zvýšením výživného prispievať na výživu navrhovateľa sumou 30 % zo sumy životného minima pre nepĺnoleté nezaopatrené dieťa mesačne – tak, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013. Suma tohto výživného predstavuje

v roku 2025 sumu 38,92 EUR (ustanovenie § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov).

Pomerná časť za mesiac apríl 2025: 190,- EUR (zvýšené výživné) mínus doterajšia výška výživného 38,92 EUR – 151,08 EUR.

Suma 151,08 EUR delené 30 dní mesiaca apríl krát 7 dní za mesiac apríl 2025 – 35,25 EUR.

Za mesiace máj 2025 až október 2025 (6 mesiacov): zvýšená suma výživného 151,08 EUR krát 6 kalendárnych mesiacov – 906,48 EUR.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 24. 4. 2025 do 31. 10. 2025 celkovo: 906,48 EUR (za 6 kalendárnych mesiacov) plus 35,25 EUR (pomerná časť za mesiac apríl 2025) – 941, 73 EUR (celkový dlh na výživnom od podania návrhu ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku..

21. Súd povolil povinnému celkové dlžné výživné v sume 941,73 EUR splácať v mesačných splátkach po 50 EUR mesačne, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Výšku splátok súd určil na základe schopností, možností a majetkových pomerov povinného (invalidný dôchodca) a odôvodnenými potrebami oprávneného, ako aj výšky dlžného výživného. Výživa navrhovateľa nebude ohrozená, aj keď bude povinný platiť dlh na výživnom v splátkach.

Ak povinný nebude plniť takto určené výživné (vrátane platenia dlžného výživného), stratí výhodu splátok dlžného výživného a dlh na výživnom bude musieť zaplatiť v jednej splátke, spolu s bežným výživným.

22. Keďže došlo k podstatnej zmene pomerov tak, ako ich súd konštatoval v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia, zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 18. 3. 2014, sp. zn. 15P/290/2013, v časti určeného výživného pre vtedy maloletého A. B..

23. Podľa § 49 ods. 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikli jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak CMP neustanovuje inak – generálne ustanovenie CMP.

Toto ustanovenie zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to zákon výslovne pripúšťa.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní.

V mimosporovom konaní postupuje súd z úradnej povinnosti, zisťuje skutočný stav vecí. Nie je nevyhnutné byť v takýchto konaniach zastúpený právnym zástupcom.

Ani jeden z účastníkov konania nenavrhol nahradiť trovy konania.

Preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, v súlade s ustanovením § 52 CMP.

24. Rozsudok o výživnom je predbežne vykonateľný (§ 44 CMP).

Predbežná vykonateľnosť výrokov o určenom výživnom a o dlžnom výživnom vyplýva priamo zo zákona.

Táto úprava tzv. predbežnej vykonateľnosti rozsudkov bola zavedená do CMP s prihliadnutím na funkcie vyživovacej povinnosti, smerujúce k zabezpečeniu uspokojenia materiálnych potrieb v rodinnoprávnych vzťahoch.

Povinný z vyživovacej povinnosti je povinný prispievať na výživu navrhovateľa podľa tohto rozhodnutia (bežné výživné a aj dlh na výživnom), aj keď by proti nemu prípadne podal odvolanie (alebo aj iný účastník konania).

25. Podľa § 44 CMP lehota na plnenie výživného plynie od doručenia tohto rozsudku povinnému otcovi (ZSP 1/2009).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné o d v o l a n i e , a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Žilina.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, spisová značka,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde prvej inštancie a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie (povinnosť zaplatiť peňažnú sumu – výživné, nedoplatok na výživnom), môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 46 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.